اخبار

نویل: منچستر یونایتد به این افت نیاز داشت

یونایتد پس از دو ماه و نیم فوق العاده عالی، در چند هفته اخیر دچار افت محسوسی شده است. بیش از سه ماه از برکناری ژوزه مورینیو و آمدن اوله گنار سولسشر می گذرد و شرایط یونایتد بهتر از قبل به نظر می رسد؛ هرچند هنوز کسب سهمیه این تیم در لیگ قهرمانان قطعی نشده است. پس از یک دوره بسیار عالی که باعث شد قرارداد سولسشر دائمی شود، یونایتد حالا دچار افت شده و از ۶ بازی اخیر خود، تنها دو برد کسب کرده است.

در لیگ قهرمانان نیز یونایتد بازی رفت یک چهارم نهایی را به بارسا باخته و امشب فرصت برای جبران در نوکمپ خواهد داشت. گری نویل، کاپیتان سابق یونایتد، در مورد وضعیت فعلی تیم محبوبش به اسکای اسپورتس گفت:« پس از بازی برگشت با پی اس جی، شرایط برای یونایتد کمی دشوار شد؛ هرچند من از این بابت خوشحال هستم. معتقدم تیم به این افت نیاز داشت و اگر یونایتد با همان روند خوب تا انتهای فصل پیش می رفت، همه گول می خوردند چرا که به نظر، شرایط تیم عالی بود اما در واقع چنین نیست. اواخر مارس و اوایل آوریل، برای نمایش وضعیت حقیقی یونایتد، زمان درستی بود تا سولسشر بتواند برای فصل بعد، تصمیماتی جدی بگیرد و به ارزیابی بهتر از بازیکنانش برسد.» نویل ادامه داد:« سولسشر در یک ماه اخیر به شناخت بیشتری از تیم خودش رسیده است. شروع او باورنکردنی بود و تیم هفته ها روند فوق العاده ای طی می کرد. یونایتد در ماه های ابتدایی ورود سولسشر، بهترین تیم لیگ برتر بود و روندی طی می کرد که امیدها حتی به قهرمانی در چمپیونزلیگ را زنده کرده بود. به خصوص بازی برگشت با پی اس جی، یکی از زیباترین شب های فوتبالی من به عنوان هوادار یونایتد بود. حالا اما چیزی که می بینیم، احتمالا شرایط واقعی بازیکنان است و این اتفاق خوبی است. برای سولسشر خوشحالم و معتقدم او بهترین انتخاب برای مربیگری یونایتد بود. او در هفته های باقیمانده تا پایان فصل، به درک بهتری از ذهنیت بازیکنانش نیز خواهد رسید.» یونایتد پس از بازی با بارسا، ۵ روز دیگر در لیگ برتر باید به مصاف اورتون برود. شیاطین سرخ با ۶۴ امتیاز در رده ششم قرار دارند و فاصله شان با کسب سهمیه، دو امتیاز است.

فرار دو ستاره میلان از خطر محرومیت

دو بازیکن تیم فوتبال میلان که گمانه‌زنی‌هایی درباره احتمالی مجازات شدن‌شان به خاطر تمسخر پیراهن بازیکن لاتزیو صورت گرفته بود، تبرئه شدند.

کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال ایتالیا از مجازات تیموئه باکایوکو و فرانک کسیه به خاطر گرفتن ژست‌های عجیب با پیراهن فرانچسکو آچربی بازیکن لاتزیو در پایان مصاف شنبه شب دو تیم در ورزشگاه سن‌سیرو خودداری کرد.

در پایان این بازی که با درگیری‌های فیزیکی هم میان بازیکنان دو تیم همراه بود، باکایوکو پس از معاوضه پیراهنش با آچربی، در کنار هم‌تیمی‌اش فرانک کسیه ژست‌های ظاهراً تمسخرآمیز با پیراهن بازیکن حریف گرفت که او را ناراحت کرد. اگرچه هر دو بازیکن و نیز جنارو گتوزو سرمربی میلان بابت این رفتار از آچربی عذرخواهی کردند اما باز هم گمانه‌زنی‌هایی مبنی بر احتمال مجازات آنها شنیده می شد.

امروز اما اعلام شد که این دو بازیکن به خاطر این حرکت‌شان جریمه نخواهد شد. کسیه یکی از ۶ بازیکنی که در درگیری پایان بازی نقش داشت اما به خاطر این اتفاق ۱۰ هزار یورو جریمه شد. آندرآ برتالوچی، متئو موساکیو، لوئیز فلیپه و پاتریچ هم دیگر بازیکنان میلان هستند که شامل این جریمه شده‌اند.

در همین حال لوکاس لیوا، هافبک برزیلی تیم فوتبال لاتزیو هم با وجود تکذیب خبر توهین وی به مدیر رسانه‌ای معلول تیم فوتبال میلان، ۱۰ هزار یورو جریمه شده است. گفته می‌شود که او در پایان بازی حین رفتن به سمت رختکن تیم با کارمند باشگاه میلان درگیری لفظی پیدا کرده است، باشگاه میلان نیز به خاطر آنکه یکی از هوادارانش به سمت سیمونه اینزاگی سرمربی لاتزیو آب دهن پرتاب کرد، ۱۰ هزار یورو جریمه شده است. خود سیمئونه نیز به خاطر توهین کردن به جانلوکا روکی، داور مسابقه پس از اخراج شدن و فرستاده شدنش به سکوها توسط او، ۱۰ هزار یورو جریمه نقدی شده است. در نهایت ایگلی تاره، مدیر ورزشی باشگاه لاتزیو نیز به خاطر گفتن این جمله که او و همکارانش می‌دانستند اتفاقات جنجالی بازی‌شان مقابل میلان رخ می‌دهد، تا پایان ماه آوریل از همراهی تیمش محروم شد.

جریمه سنگین بازیکن اشتوتگارت برای هل دادن داور

هافک دفاعی آرژانتینی اشتوتگارت امروز از سوی کمیته انضباطی اتحادیه فوتبال آلمان شش هفته از همراهی تیمش محروم شد.

شنبه گذشته در دقایق پایانی دیدار اشتوتگارت و بایرلورکوزن و در حالی که میزبان با یک گل عقب بود، سانتیاگو آسکاسیبار، هافبک دفاعی اشتوتگارت به دلیل پرتاب آب دهان به سمت کای هاورتز، بازیکن لورکوزن، از داور بازی کارت قرمز دریافت کرد و سپس در اقدامی عجیب، اقدام به هل دادن داور کرد.

اشتوتگارت نه تنها بازی را باخت که این اقدام آسکاسیبار نیز حواشی فراوانی را برای این باشگاه به همراه داشت تا جایی که رئیس باشگاه در مصاحبه پس از بازی عنوان کرد که این گونه رفتارها را تحمل نخواهند کرد و بازیکن آرژانتین قطعا جریمه خواهد شد.

امروز اتحادیه فوتبال آلمان نیز حکم آسکاسیبار را اعلام کرد و بر این اساس او شش هفته از همراهی تیمش محروم خواهد بود که به منزله از دست رفتن فصل برای او است. تنها ۵ هفته به پایان بوندسلیگا باقی مانده و به این ترتیب، آسکاسیبار دیگر قادر به همراهی اشتوتگارت نیست.

یووه، رئال‌مادرید جدید

کم‌هیجان، متکی به رونالدو

آی‌اسپورت- دروازه‌بان یوونتوس، وویچیک شزنی در تمجید عملکرد تیمش در تساوی یک بر یک برابر آژاکس در بازی رفت مرحله یک‌چهارم‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا اعتراف آشکاری کرد: «آژاکس خیلی با ما فرق دارد، آنها هجومی و جسور هستند.» هر کس بازی‌های این فصل یوونتوس را تماشا کرده باشد نمی‌تواند مخالفت کند. تیم ماسیمیلیانو آلگری یک‌بار دیگر بر سری A سلطه ایجاد کرده اما این‌بار نه با اقتدار. آنها از ۳۲ بازی‌شان در لیگ ۲۷ تا را برده‌اند اما به‌ندرت هیجان‌انگیز بودند. تیم‌های زیاد دیگری در ایتالیا هستند که تماشای‌شان لذت‌بخش است مثل آتالانتا یا ناپولی. همانطور که امین یونس بازیکن پارتنوپی چند روز پیش گفت: «فوتبال یوونتوس زیبا نیست اما موثر است» و دلیل اصلی آن کریستیانو رونالدو است و شاهدش تساوی آمستردام. یووه در هلند ضعیف بازی کرد، به‌سختی می‌توانست حفظ توپ کند، تنها ۳۹ درصد مالک توپ بود و تنها یک ضربه در چارچوب داشت؛ با این وجود به لطف رونالدو مساوی کرد.

در حقیقت این پرتغالی تنها دلیل ماندن بیانکونری در این رقابت‌ها است به‌خاطر آن هت‌تریک فوق‌العاده‌ای که در مرحله قبل مقابل اتلتیکومادرید کرد و باخت ۲ بر صفر اسپانیا جبران شد.

در آن بازی، برنامه یوونتوس ساده اما موثر و کاربردی بود؛ سانتر توپ برای رونالدو. این نقشه جواب داد و او دوبار با ضربات سر در آن بازگشت رویایی در تورین گل زد و یک‌بار هم در آمستردام. از قدرت هوایی رونالدو مهم‌تر اینکه هیچ بازیکن دیگری در مرحله حذفی لیگ قهرمانان این فصل نتوانسته برای بانوی پیر گل بزند.

با توجه به این وابستگی به رونالدو که با میل به گرفتن نتایج مثبت از بازی‌های ضعیف همراه شده، چندان غریب نیست که یوونتوس را رئال‌مادرید جدید بدانیم بعد از آنکه فوق‌ستاره پرتغالی بارها سفیدها را به قهرمانی اروپا رساند با آنکه معمولا نمایشی ضعیف و ناامیدکننده ارائه می‌کردند.

البته او حامیان قدرتمندی داشت مثل سرخیو راموس، رافائل واران، لوکا مودریچ و تونی کروس، اما گل‌ها هستند که نتایج را رقم می‌زنند و این باعث می‌شد رونالدو ستاره نمایش باشد. او تنها در مراحل حذفی لیگ قهرمانان ۵۰ گل برای رئال‌مادرید زد و برای همین است که رئال حالا در لیگ قهرمانان نیست و تیم بعدی‌اش، یوونتوس در مسیر رسیدن به نیمه‌نهایی است.

اما اینکه رونالدو می‌تواند دوباره قهرمانی اروپا را به‌دست آورد، جای بحث دارد. آریگو ساکی از جمله کسانی است که می‌گوید آلگری بیش از حد محافظه‌کار و نتیجه‌گرا است که بتواند در اروپا قهرمان شود. خود آلگری اعتراف کرد بازی تیمش در نیمه دوم دیدار در زمین اتلتیکومادرید زشت بوده و این شاید بر تحلیل ساکی صحه بگذارد اما با داشتن رونالدو عملیات نجات شروع شد؛ کاری که او بارها و بارها در رئال‌مادرید کرده بود مثل هت‌تریک برابر ولفسبورگ در سال ۲۰۱۶.

در عین حال همانطور که در ایتالیا و اروپای این فصل دیده‌ایم، یوونتوس تیم جذابی نیست که به‌دنبال ارائه بازی زیبا و گلزنی باشد و برد ۴-۱ چند هفته قبل مقابل اودینزه تنها موردی بود که در این فصل بیش از سه گل زدند. به‌نظر می‌رسد یوونتوس به شرایطی عادت کرده که جدا شدن از آن برایش بسیار سخت شده. شاید زیباترین بازی یوونتوس در دوران مربیگری آلگری پیروزی ۳-۱ فصل قبل مقابل رئال‌مادرید در سانتیاگو برنابئو بود که بعد از باخت ۳-۰ خانگی در بازی رفت هیچ چاره‌ای جز حمله نداشتند.

مهدی بن‌عطیه، مدافع مراکشی یوونتوس قبل از خروجش از این تیم در ماه ژانویه گفت: «آلگری عملکرد خوبی در ایتالیا و لیگ قهرمانان داشته. درباره کسی حرف می‌زنیم که فوتبال را می‌فهمد اما نمی‌دانم آیا انتخاب درستی برای قهرمانی اروپا هست یا نه.»

البته با رونالدو هر چیزی امکان دارد. او تقریبا گلزنی را ضمانت می‌کند و این برای هر تیمی در هر موقعیتی تعیین‌کننده و کارگشا است. رئال همیشه بهترین تیم اروپا نبوده -حتی بهترین تیم اسپانیا هم نبوده- اما در پنج سال گذشته چهاربار قهرمان اروپا شده است. قطعا آنها خوش‌شانس بودند مثل اشتباهات وحشتناک دروازه‌بان‌هایی همچون لوریس کاریوس و اسون اولرایش، ضمن اینکه در زمان‌های حساس تصمیمات داوری به نفع‌شان بود مثل اخراج آرتورو ویدال در بازی دو سال قبل یا پنالتی بحث‌برانگیز مقابل یوونتوس در دیدار پارسال، اما تیم‌های قهرمان به شانس نیاز دارند.

بارسلونا اگر در دیدار نیمه‌نهایی مقابل چلسی مجموعه‌ای از تصمیمات جنجالی داوری به نفعش نبود هرگز قهرمان سال ۲۰۰۹ اروپا نمی‌شد. البته بارسلونا نسل منحصربه‌فردی از بازیکنان را داشت که با هدایت پپ گواردیولا دوران بی‌نظیری را به‌وجود آوردند. زین‌الدین زیدان هرگز چنین چیزی در اختیار نداشت اما تیم قابل احترامی ایجاد کرده بود، شما هرچه بخواهید می‌توانید درباره سرخیو راموس و بقیه بگویید اما آنها برنده بودند.

این همان چیزی است که ناکام همیشگی لیگ قهرمانان، یوونتوس، بعد از آنکه در پنج فینال لیگ قهرمانان شکست خورده آن را می‌خواهد. بنابراین هواداران یووه به بازی تیم‌شان اهمیتی نمی‌دهند چون از نظر آنها نبردن قهرمانی اروپا به‌مدت ۲۳ سال خیلی بدتر از زشت فوتبال بازی کردن است و اگر بتوانند قهرمان شوند، به شیوه آن کاری ندارند. جامپیرو بونیپرتی، اسطوره یوونتوس اظهارنظر مشهوری درباره فرهنگ باشگاه دارد: «پیروزی و قهرمانی اهمیت ندارد، در واقع تنها چیزی است که به حساب می‌آید.»

هندرسون کلید برد حیاتی لیورپول

لیورپول در مقطع فعلی لیگ برتر انگلیس مانند چاقوی نظامیان سوییسی است؛ به هر حالتی که مورد نیاز باشد درمی‌آید تا یک بازی فوتبال را ببرد. در این میان جردن هندرسون هم حکم مهمترین ابزار را برای تیمی دارد که با چنگ و دندان می‌خواهد شانس قهرمانی‌اش در این فصل لیگ را زنده نگه دارد. تا این مقطع از فصل، لیورپول با سیستم‌های۳-۳-۴، ۱-۳-۲-۴ و ۲-۴-۴بازی کرده و یک بار هم سیستم ۱-۱-۴-۴ را امتحان کرده است. در پیروزی این هفته تیمش مقابل چلسی در آنفیلد، یورگن کلوپ سرمربی لیورپولی‌ها چشمه دیگری از پویایی تاکتیکی تیمش را برای بازی کردن به نمایش گذاشت و آن را با سیستم ۳-۳-۴ به میدان فرستاد.

معمولاً لیورپول به شیوه‌ای بازی می‌کند که دو مدافع میانی‌اش را پشت سر دو هافبک دفاعی قرار می‌دهد در حالی که یک هافبک تهاجمی و مدافع کناری در حملات شرکت می‌کنند. اما با یک جابه‌جایی جزیی، این تیم توانست یک گزینه هجومی دیگر به ترکیب اضافه کند بدون آنکه خط دفاعی‌اش هم بیش از اندازه در معرض خطر قرار بگیرد. در همین حال این تیم توانست برای خط دفاعی چهار نفره چلسی هم دردسرهای فراوانی ایجاد کند.

این بار لیورپول در حالی به میدان رفت که تنها یک هافبک را پشت سر فابینیو قرار داده بود. ترنت الکساندر آرنولد هم به داخل می‌زد و روی خط میانی می‌ماند تا از او حمایت کند و یک لایه حفاظتی دیگر ایجاد کند در حالی که نبی کیتا و هندرسون هم روبه‌جلو حرکت می‌کردند. این سیستم بی‌عیب و نقص جواب داد و هندرسون با پیشروی به سمت دروازه حریف توانست به شیوه‌ای روی جریان بازی تأثیر بگذارد که معمولاً با ماندن روی خط میانی قادر به انجامش نیست. او در تمام طول بازی توانست با انرژی انفجاری‌اش با توپ یا بدون توپ، پاسکاری کند اما شاید این بعد از بازی‌اش چیزی نیست که همیشه از یک هافبک دفاعی انتظار می‌رود. در آنفیلد اما در چیزی که می‌توانست یک بازی سرنوشت‌ساز در کورس قهرمانی باشد، هندرسون به ایجاد موقعیت هر دو گل بازی کمک کرد و از پست جدیدش نهایت استفاده را برای هل دادن تیمش به سمت دروازه حریف انجام داد. در صحنه گل اول، استارت او به سمت محوطه جریمه حریف اجازه داد یک پاس میلیمتری دقیق به سادیو مانه بدهد تا او از فاصله‌ای نزدیک گلزنی کند. در مورد گل دوم، یک فرار سرعتی و مستقیم دیگر برای محمد صلاح اجازه داد که مهاجم مصری گلی زیبا بزند. لیورپول این کارها را در حالی انجام داد که مقابل یک تیم خطرناک مانند چلسی، ۶۲ درصد تملک توپ داشت. این لیورپول در تمام فصل در حال تغییر و تحول بوده و به شیوه‌های مختلف بازی کرده است. همین باعث شده که تیم‌ها برای آماده کردن خودشان جهت مصاف با لیورپول سردرگم شوند.

بازگشت سولشر به نوکمپ: تاریخ و تقدیر

سید لو

همانطور که همه می‌دانند ۲۰ سال از گل تاریخی اوله گونار سولشر در بزرگ‌ترین استادیوم فوتبال اروپا می‌گذرد، در فینال چمپیونز لیگ. اگر هم احیانا کسی هم این تاریخ را فراموش کرده بود، از همان ابتدای کنفرانس مطبوعاتی قبل از بازی امشب منچستر یونایتد و بارسلونا، سوالات خبرنگاران متوجه این موضوع شد.

سولشر که قرار بود بعد از پایان این کنفرانس، برای اولین بار بعد از سال ۱۹۹۹ پا روی چمن نوکمپ بگذارد، در جواب به این سوالات چنین پاسخ داد: «واقعا نمی‌دانم چه حسی خواهم داشت. این استادیوم قطعا برای من بسیار خاطره‌انگیز است. من کلا یک بار در نوکمپ بازی کردم، در همان فینال. البته چند سال پیش برای تماشای ال کلاسیکو با پسرم به اینجا آمدیم و ۱۰ روز پیش هم شاهد بازی بارسلونا و اتلتیکو مادرید در نوکمپ بودم. ولی من اصلا به گذشته فکر نمی‌کنم. تمرکز من روی بازی پیش روست و نمایشی بهتر از بازی رفت».

یونایتد برای رسیدن به نیمه نهایی حقیقتا هم به نمایشی بهتر نیاز دارد. سولشر مدام خودش را از بحث سرنوشت و تقدیر دور کرد و حرف از باور و اعتماد به نفس به میان آورد. این رویکردی درست از سوی مربی یونایتد بود. اما واقعیت دیگری هم هست که سولشر و شاگردانش می‌توانند به آن اتکا کنند. یونایتد از چهار بازی خارج از خانه اخیرش در اروپا سه پیروزی به دست آورده و در دقیقه پایانی هر دو دیدار برابر یوونتوس و پاریس سن ژرمن گل زده. این روحیه‌ای بود که ارنستو والورده هم در کنفرانس مطبوعاتی‌اش بهش اشاره کرد: «انگار آن‌ها عاملی ویژه در دقایق پایانی دارند. خب به هر حال آن‌ها در همین دقایق و در همین استادیوم فاتح چمپیونز لیگ شده‌اند».

اما والورده هم چون سولشر ترجیح می‌دهد چندان وارد بحث تاریخ و تقدیر نشود: «ما از درس‌های گذشته برای پیشرفت در آینده استفاده می‌بریم. شاید گاهی به نظر برسد تاریخ به ناچار تکرار می‌شود، اما حقیقت اینجاست که اگر سرنوشتی مشابه دوباره رخ دهد به خاطر این است که خودتان آن را نوشته‌اید، نه اینکه در گذشته یک بار دیگر اتفاق افتاده. ما دنبال رقم زدن سرنوشت خودمان خواهیم بود، راهی که یونایتد هم می‌رود».

یونایتد سال ۹۹ سه‌گانه را در نوکمپ برد. بارسا هم این فصل با توجه به عملا تمام شدن لیگ و رسیدن به فینال کوپا دل ری، دنبال کسب سومین سه‌گانه‌اش است. به شکلی غریب اگر شاگردان والورده به این موفقیت بی‌نظیر نرسند، از فصل‌شان به عنوان یک ناکامی یاد خواهد شد. بارسا سه فصل پیاپی از یک چهارم نهایی چمپیونز حذف شده، بازی‌هایی که در هیچکدام از آن‌ها لیونل مسی گل نزده. در واقع آخرین باری که مسی موفق به باز کردن دروازه حریفان در این مرحله شد به ۱۲ بازی قبل برمی‌گردد، به آوریل ۲۰۱۳. اما بارسا این بار بازی رفت را برده، با نتیجه ۰-۱ در اولدترافورد. آخرین باری که بلوگرانا یک بازی اروپایی خانگی را باخت به سال ۲۰۱۳ برمی‌گردد، یعنی ۳۰ بازی پیش. بارسایی‌ها از این ۳۰ بازی ۲۷ پیروزی به دست آورده‌اند، با ۹۳ گل زده و تنها ۱۵ گل خورده.

در سوی دیگر یونایتد همین فصل، تا همین جا هم بیش از آنچه تصور می‌شد پیش رفته و بازگشتی بزرگ در پاریس پشت سر گذاشته. آیا سولشر به تقدیر اعتقاد دارد؟ «باور من بر این است که در ورزش به آنچه لیاقتش را دارید می‌رسید، البته اگر با تمام وجود تلاش کنید. ما مقابل پاریس سن ژرمن نشان دادیم قادریم شکست ۰-۲ خانگی را جبران کنیم. بارسلونا در ۱۰ سال گذشته بهترین تیم جهان بوده. پس بازگشت مقابل این تیم نیاز به نمایشی فوق‌العاده دارد. برخی می‌گویند امسال باید سال ما باشد. ۲۰ سال از قهرمانی ما در نوکمپ می‌گذرد و من با شماره ۲۰ بازی می‌کردم. اما برای پیروزی مقابل بارسلونا باید لیاقتش را داشته باشیم، نه اینکه تقدیر و سرنوشت پشت سرمان باشد».

نکته‌ای که بیش از بقیه باعث نگرانی والورده می‌شود سرعت یونایتدی‌ها در ضدحمله‌هاست. با این حال سولشر به هیچ وجه از نمایش تیمش در بازی رفت راضی نبود: «ما توپ را خوب در اختیار نگرفتیم و به اندازه کافی موقعیت گل نساختیم. همیشه نمی‌توان با ۲۰ درصد مالکیت توپ بازی را برد. گاهی نتایجی در شرایط خاص رقم می‌خورد، اما این روند نمی‌تواند ادامه پیدا کند. ما نباید به بارسلونا اجازه دهیم اطراف باکس‌مان چادر بزنند. اگر به سوارز و مسی و کوتینیو و ویدال و باقی بازیکنانشان فرصت و فضای زیاد دهید بالاخره یک بلایی سرتان می‌آورند».

پیروزی برابر بارسا در نوکمپ قطعا دشوار است. «دشوارتر از پیروزی برابر بایرن در وقت‌های اضافه؟» باز هم حرف از آن فینال به میان آمد: «در فوتبال هر اتفاقی ممکن است رخ دهد. اگر ما دروازه‌مان را بسته نگه داریم تا دقیقه ۹۳ هنوز شانس بقا در تورنمنت را داریم، چون ما به لحاظ فیزیکی از آن‌ها قوی‌تر و قدبلندتر هستیم. اما مسئله کیفیت هم در این میان مطرح است. ولی من در نهایت راضیم اگر دقیقه ۹۳ بازی صفر صفر باشد».

زیاد خوشحال نباش!

میلان توانست با پیروزی مقابل لاتزیو مدعی جدی حضور در لیگ قهرمانان بماند اما آیا طرفداران می‌خواهند این تیم به لیگ قهرمانان برسد؟ رویای تیم‌ها برای رسیدن به لیگ قهرمانان ادامه دارد اما رقابت میلان و لاتزیو بر خلاف انتظاراتی که از این مسابقه می‌رفت چندان زیبا نبود. در بسیاری از دقایق مسابقه، به نظر می‌رسید علاقه میلان و لاتزیو برای حضور در لیگ قهرمانان به اندازه علاقه یک وزیر طرفدار برگزیت به حضور در اروپا است اما در پایان، تیمی که در رقابت‌های اروپایی بسیار موفق‌تر بوده، توانست از فرصت استفاده کند و بالاتر از رم قرار بگیرد.

اگر من طرفدار روسونری بودم، پس از پیروزی، واقع‌گرا می‌بودم و چندان شادی نمی‌کردم. تردیدی نیست که میلان در این فصل با رینو گتوزو پیشرفت کرده است. تنها کافی است به این اشاره کرد که آنها امتیازات خوبی جمع کرده‌اند و امید دارند به فینال جام حذفی برسند اما آنها تا اینکه یک تیم خوب شوند فاصله زیادی دارند.

اگر این تیم را مقابل بهترین تیم‌های لیگ‌های دیگر قرار دهید، اعصاب طرفداران خرد خواهد شد. برای باشگاهی که زمانی در سراسر دنیا لرزه به اندام حریفان می‌انداخت، مایه افت است که به‌عنوان تیمی که بخت کمی دارد شناخته شود. آنها در صورتی که به لیگ قهرمانان برسند و در این رقابت‌ها نتیجه خوبی بگیرند، به‌عنوان شگفتی‌ساز شناخته خواهند شد که برای این تیم افت بزرگی به شمار می‌رود.

البته نمی‌توان آنها را تنها بر اساس یک بازی قضاوت کرد. در طول فصل، میلان نشان داده که در مسیر صعودی قرار دارد، به‌ویژه در قیاس با اوضاعی که این باشگاه زیر نظر مالکان قبلی داشت. حالا باشگاه دست‌کم جهت مشخصی گرفته، هرچند مسیری که در پیش دارد همچنان طولانی است.میلان نکات مثبتی دارد. بازیکنان ایتالیایی جوان این تیم و آمدن لوکاس پاکتا که حالا به دلیل مصدومیت دور از میادین است و کریشتوف پیاتک جزو نقاط قوت تیم به شمار می‌روند اما چند نفر معتقد هستند که سوسو، سامو کاستیخو و هاکان چالهان‌اوغلو آماده برداشتن قدمی بزرگ رو به جلو هستند؟ ببخشید اما من در این زمینه تردید دارم. البته میلان در صورت حضور در لیگ قهرمانان، سرمایه‌گذاری‌های سنگینی انجام خواهد داد، به شرط آنکه مجوز لازم را از یوفا داشته باشد. میلان باشگاهی است که تاریخچه‌اش در لیگ قهرمانان و رقابت‌های دیگر اروپایی مایه غبطه رقیبان است. اگر آنها برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تری نسبت به دوران‌های اخیر داشته باشند، می‌توانند بار دیگر به جایگاه خود برسند. اما آنها به جایگاهشان نرسیده‌اند. بازی شنبه که این را نشان داد. شجاعت و شخصیت تیم باعث خوشحالی مربی‌شان شد اما کیفیت آنها همچنان پایین است. آنها با این روش نمی‌توانند فاصله‌شان را با تیم‌های بالاتر از خودشان به‌ویژه یوونتوس، در یک شب کاهش دهند. آنها در این فصل چند گام به پیش برداشته‌اند اما این گام‌ها کافی نیست.

با این حال، نباید پس از یک پیروزی مهم، هر چقدر هم که به سختی به دست آمده باشد، خیلی ناراحت بود. تابستان پیش رو آزمونی برای مالکان جدید خواهد بود و مشخص خواهد شد که آنها می‌توانند برای بلندمدت برنامه‌ریزی کنند و پایه‌های استواری برای بازیابی میلان بنا نهند یا نه. اگر این بازیکنان بتوانند میلان را در میان چهار تیم بالای جدول قرار دهند، کارشان را انجام داده‌اند. لاتزیو هم در میلان آشفته به نظر می‌رسید. آنها در این فصل بارها شده که شلخته بازی کرده باشند. لاتزیو می‌تواند بازی‌های درخشانی انجام دهد اما این بازی‌ها در این فصل گاه و بیگاه بوده‌اند. درخشش آنها کم شده و آنها در جدول سری آ هم به رده‌های پایین‌تر سقوط کرده‌اند. جام حذفی ایتالیا تنها جایی است که فصل آنها را می‌تواند نجات دهد.هیچ چیز قطعی نیست و رم و آتالانتا هم کاملا بخت صعود به لیگ قهرمانان را دارند. نبرد قهرمانی در ایتالیا عملا به پایان رسیده است و طرفداران سری آ باید از رقابت بر سر راهیابی به لیگ قهرمانان لذت ببرند. هیچ‌کدام از تیم‌های درگیر در این رقابت بی‌نقص نیستند اما دارند با تمام وجود تلاش می‌کنند. طرفدارانی که نگران عملکرد تیمشان در اروپا هستند، می‌توانند بعدتر به این نگرانی بپردازند.

اخبار

زوج رویایی بورنموث؛ دو قدم تا رکوردشکنی

کالوم ویلسون و رایان فریزر در جریان رقابت های روز شنبه دو گل دیگر برای یکدیگر ساختند تا یک گام به شکستن رکورد ۲۴ ساله لیگ برتر انگلیس نزدیک تر شوند. در یکی از مسابقات هفته سی و چهارم لیگ برتر انگلیس، بورنموث در ورزشگاه آمکس مهمان برایتون بود و در پایان موفق شد با نتیجه عجیب ۵-۰ میزبانش را شکست دهد. گل دوم بورنموث در دقیقه ۵۵ با ضربه فریزر روی پاس ویلسون به ثمر رسبد و گل چهارم نیز در دقیقه ۸۲ با ضربه ویلسون روی پاس فریزر به دست آمد. البته هر دو بازیکن یک پاس گل دیگر نیز به هم تیمی های دیگرشان دادند تا دوباره ستاره اصلی گیلاس ها در روز درخشانشان باشند.

با این دو گل، اکنون شمار گل هایی که زوج کالوم ویلسون-رایان فریزر برای هم ساخته اند به عدد ۱۱ رسیده است. با این آمار آن ها از رکورد ۱۰ گل زوج فاولر-کالیمور فصل ۱۹۹۵ و همچنین برگ‌کمپ-آنلکا فصل ۱۹۹۸ گذشتند و مشترکا در رده دوم برترین زوج های تاریخ لیگ برتر از نظر گلسازی قرار گرفتند. (یکی گلزن و دیگری پاسور)

ویلسون و فریزر این رده را به همراه دو زوج درخشان دیگر مشترکا در اختیار دارند. زوج شیرر-نوول فصل ۱۹۹۵ و گالن-فردیناند فصل۱۹۹۴ هم موفق شده بودند ۱۱ گل برای یکدیگر بسازند. اکنون زوج فریزر-ویلسون تنها ۲گل دیگر تا رسیدن به رکورد لیگ برتر فاصله دارند.

رکورد موثرترین زوج تاریخ لیگ برتر از نظر گلسازی برای یکدیگر در اختیار زوج آلن شیرر-کریس ساتن است که در فصل ۱۹۹۴ و در تیم قهرمان بلکبرن ۱۳ گل برای یکدیگر ساختند. البته تفاوت این زوج و همچنین زوج گالن-فردیناند با زوج بورنموث در آن است که آن ها این رکورد ها را در فصل های ۲۲ تیمی لیگ برتر و در ۴۲ هفته ثبت کردند.

این زوج آتشین گیلاس ها اکنون ۴ بازی دیگر برای جابه جایی این رکورد فرصت دارند؛ فرصتی که با توجه به نمایش اخیرشان در آمکس کافی به نظر می‌رسد.

بررسی یک ادعا؛ تاتنهام بدون کین بهتر است!

نود- شاید کاملا مضحک به نظر برسد اما آمار نشان می‌دهد این تیم در روزهایی که هری کین را ندارد، بهتر نتیجه می‌گیرد. تاتنهام در آخرین مسابقه خود در هفته سی و چهارم لیگ برتر شنبه در ورزشگاه اختصاصی اش میزبان هادرزفیلد بود و در پایان به لطف هت‌تریک لوکاس مورا ۴-۰ از سد این تیم سقوط کرده گذشت. بعد از فولام (۲-۱)، واتفورد (۲-۱)، نیوکاسل (۱-۰) و لسترسیتی (۳-۱) این پنجمین دیدار فصل بود که تاتنهام کین را به علت مصدومیت مچ پا در اختیار نداشت. همان گونه که از نتایج پیداست، تاتنهام در هر ۵دیدار به پیروزی رسیده در حالی که درصد پیروزی اسپرز در روزهای حضور کین، به ۶۰.۷ کاهش می‌یابد.

کین در ۲۸دیداری که برای تاتنهام به میدان رفته ۱۷گل به ثمر رسانده و با صدر جدول گلزنان فقط یک گل فاصله دارد، اما جالب است بدانیم که میانگین گلزنی تاتنهام در روزهای حضور کین ۱.۹ گل در هر مسابقه است و در روزهای بدون او به ۲.۴ گل در هر مسابقه افزایش یافته است. اما غیبت این مهاجم به شکل عجیبی در یک سوم دفاعی تیم خودی نیز اثرگذار بوده است. تاتنهام در روزهای با کین در هر بازی ۱.۱ گل دریافت کرده و در روز های بدون او در هر بازی تنها ۰.۶ گل خورده است.

تاتنهام در ۵بازی آینده خود باید به ترتیب برابر منچسترسیتی، برایتون، وستهم، بورنموث و اورتون قرار گیرد و بدون هری کین برای کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا بجنگد. شاید آمار تاتنهام بدون کین در ظاهر بهتر به نظر برسد، اما تاتنهام با گل های کین مستقیما به ۷ امتیاز دست یافته، تاثیری که هیچ یک از دیگر اعضای ترکیب تاتنهام در امتیازآوری تیمشان نداشته اند. باید دید غیبت کین تا پایان فصل، بالاخره اثر منفی خود را نشان خواهد داد یا خیر.

پیغام نگران کننده جدید زیدان برای گرت بیل

ستاره ولزی رئال در دومین مقطع حضور زیدان نیز حال و روز خوشی در این باشگاه ندارد.

به نقل از مارکا، رئال مادرید شب گذشته در زمین لگانس با تساوی ۱-۱ متوقف شد و حالا تنها شش بازی تا پایان فصلی اسف بار فاصله دارد.

در این بازی، گرت بیل کار را از روی نیمکت شروع کرد و در نیمه دوم نزدیک به ۳۰ دقیقه کنار زمین مشغول گرم کردن بود تا اینکه زیدان به او در دقیقه ۸۰ اجازه ورود به زمین را داد.

چهره بیل در کنار زمین، حرف ها با خود داشت و بارها به نیمکت نگاه می کرد تا شاید زیزو به او دستور ورود بدهد اما این اتفاق دقیقه ۸۰ رخ داد و پیش از آن شاهد بود که لوکاس واسکز زودتر از او راهی زمین شد. بیل در ۱۰ دقیقه حضورش در زمین نیز نتوانست کار خاصی در میدان انجام دهد.

اوضاع برای بیل حتی پس از بازگشت زیدان هم خوب پیش نمی رود. او پس از بازگشت زیزو در سه بازی از ۵ بازی فیکس بوده و تنها در دو بازی ۹۰ دقیقه کامل در میدان حاضر بوده است. پس از اینکه او در دو بازی برابر سلتا و اوئسکا از ابتدا در ترکیب قرار داشت و تا انتها نیز بازی کرد، مقابل والنسیا در ۲۶ دقیقه پایانی وارد زمین شد و سپس در بازی با ایبار با وجود فیکس بودن، دقیقه ۷۷ تعویض شد. شب گذشته نیز تنها ۱۰ دقیقه فرصت بازی پیدا کرد.